

Koporečka

Tak tohle je důkaz, že dobré odrůdy čas od času vyšlechtili i jinde než v Belgii nebo Francii. Je to hruška z Čech a pochází pravděpodobně z Mostecka. V Čechách ze zásady jdou na všechno jinak a tak tahle hruška tvarem připomíná spíš jablko nebo taky bramboru se stopkou. Je tím naprosto nezaměnitelná.

Koporečka ze Středohoří - září 2005

V záznamech se objevuje od konce 18. století někdy též jako Kobrčka, Koprčka, Máslovka koprčská, Kulma, Liegelova máslovka....

Byla specialitou a výborným vývozním artiklem českých ovocnářů. Píšu českých ale samozřejmě tehdejší severozápadní Čechy místy mluvili spíše německy. Nicméně Koporečka chutnala všem a její mohutné stromy byly ozdobou každého ovocného stromořadí

V době sklizně svítily na stromě světle zelené lampionky a na skládce se plody zabarvily více do žlutá. Mírně červené líčko jen podtrhlo její krásu.

Základem jejího úspěchu u spotřebitele byla samozřejmě vynikající chuť a máslovitá konzistence dužniny tolik oceňovaná milovníky hrušek. Chuť má lehký muškátový ocásek, který zalahodí mlsným jazykům.

Koporečka měla ale ještě něco co většina tehdejších odrůd hrušní postrádala: **dlouhodobou skladovatelnost**. Sklízela se v říjnu a první zralé Koporečky našel spotřebitel ve sklepě koncem listopadu. Postupně dozrávala až do ledna. Ideální pro vánoční svátky žíru. Zvláště v dobách kdy globalizace nepumpovala do Evropy plné lodě tropického ovoce. Byla nedostižná i v tom, že snášela hrubé zacházení. Zatímco jiné hrušky se balily po jedné do hedvábného papíru aby se neotlačily, Koporečku nasypaly do pytlů a šup s ní na vůz.

Koporečka ze Středohoří - září 2008

Ústup ze slávy započal v době, kdy banány začaly ovládat stoly střední a západní Evropy. K jejím nectnostem patřila opravdu vysoká náchylnost ke strupovitosti, která se objevila někdy i v těch nejlepších pěstitelských podmínkách. Také plody jsou maximálně střední velikosti a to se dnes neodpouští. V nynějších teplých letech se zkracuje její trvanlivost a uchovat ji dnes do ledna je téměř nemožné. Někdy plně dozraje na stromech ještě koncem října.

Stromy Koporečky rostou bujně a vytváří kulovité rozložené koruny. Trochu tvarem připomínají samotný plod.

Větve jsou na koncích mírně převislé a jako solitera je to skutečně skvostná hrušeň.

Proti mrazu je velmi odolná ale pěstovat ji ve vyšších polohách nemá moc smysl. Je opravdu velmi velmi náchylná na strupovitost a jediným řešením by byla intenzivní chemická ochrana. Také není jisté, zda by neutrpěla její vynikající chuť. Některé hrušně v horších půdních podmínkách dosti ztrácejí na chuti.

Koporečka v okolí Lubence - únor 2007

Koporečka plodí hojně a pravidelně. Vynechá málokdy. Bujný růst který dává vzniknout velkým stromům je hezký. Má ale dvě pěstitelské nevýhody. Oddaluje plodnost a v pozdějším věku strom produkuje drobnější plody. Pro malospotřebitele to nemusí být nijak tragická záležitost, pohled na takový strom také stojí za to a navíc je k dispozici po celý rok.

Končím smutně - v lednu 2007 vítr zničil poslední Koporečku široko daleko (Její špalek už tam dnes také nestojí. Koporečka má pomník ve formě pařezu, jak už to u stromů bývá). Jenom doufám, že smutně končí jen tohle povídání a příběh Koporečky samotné bude ještě pokračovat.

Koporečka leden 2007 Karlovarsko